Παγιδευμένοι στη σήραγγα (Τασούλα Καραϊσκάκη)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 22 Ιουλίου, 2012

Ένα κύμα αυτοκτονιών σαρώνει τη χώρα. Κατά μέσο όρο τρία άτομα την ημέρα αποπειρώνται να βάλουν ή βάζουν τέλος στη ζωή τους αφήνοντας εμβρόντητη την ελληνική κοινωνία... Και καταγράφεται ένας ανησυχητικός μιμητισμός στον τρόπο αυτοχειρίας. Την απερίγραπτη φρίκη της αγχόνης διαδέχθηκε το αποσβολωτικό πλήγμα του πιστολιού ή της καραμπίνας και ακολούθησε η ανατριχιαστική πτώση στο κενό. Ο μεσήλικας με την υπερήλικη μητέρα του στην πλατεία Βάθης, ο συνταξιούχος στου Ζωγράφου, ο δικηγόρος στην Πλάκα, ο τραπεζικός υπάλληλος στην Ακρόπολη, ο συνταξιούχος γιατρός στο νοσοκομείο Λαμίας. Προ δύο ή τριών ημερών ένας ηλικιωμένος στη Σπερχειάδα απειλούσε να πέσει από την ταράτσα του σπιτιού του, όμως τον συγκράτησε η αστυνομία και ο γιος του, το ίδιο προσπάθησε να κάνει ένας μεσήλικας στον Ισθμό της Κορίνθου και ένας νεαρός άνδρας στα Πατήσια, που σώθηκαν με την παρέμβαση αστυνομικών, συγγενών, ψυχολόγου...

Οι περισσότεροι είναι άνθρωποι παγιδευμένοι στη σήραγγα, γι’ αυτούς χωρίς διέξοδο, των χρεών, της εξοντωτικής ανέχειας, της εξαθλίωσης, της απελπισίας. Όμως **αρκεί η οικονομική κρίση για να δικαιολογήσει τη δραματική συχνότητα των απονενοημένων διαβημάτων σε μια χώρα που το φαινόμενο, ακόμη και σε δύσκολες εποχές, σχεδόν εξέλιπε; Από πού επιπλέον πηγάζει η εμπέδωση της ολοκληρωτικής αποτυχίας, η αίσθηση του απόλυτου αδιεξόδου, της ασήκωτης ζωής, του αφόρητου πόνου που μοιάζει να διακόπτεται μόνο με τον θάνατο; Στην Κατοχή οι άνθρωποι πέθαιναν από την πείνα αλλά δεν αυτοκτονούσαν, λέγεται συχνά. Φταίει η έλλειψη κοινωνικής συνοχής; Η συνειδητοποίηση της απουσίας υποστηρικτικού δικτύου, η απομόνωση, η εξουθενωτική μοναξιά των απρόσωπων σύγχρονων πόλεων; Ή επιπροσθέτως είναι και η για πολλά χρόνια εμμονή στην ύλη που αφαίρεσε από τις επιδιώξεις την αναζήτηση άυλων αξιών;** Είναι η ζωή χωρίς το παλιό κυνήγι των μεγάλων υπερβατικοτήτων, η καταβροχθισμένη από το επιταχυνόμενο γίγνεσθαι, τα ωράρια, τους μισθούς, τις τιμές, την έλλειψη χρόνου, που ξαφνικά άλλαξε, άδειασε;

Ποιος είναι ο ρόλος του Τύπου, ιδίως όταν επιπόλαια, σκανδαλοθηρικά, ντύνει την τραγική κίνηση -ενθαρρύνοντας τη μίμηση- με τον μανδύα του

ηρωισμού, της αυτοθυσίας, της μετάδοσης ενός τρανταχτού κοινωνικού μηνύματος; Ποιος θα επιβάλλει στα ΜΜΕ τους ιδιαίτερα προσεκτικούς χειρισμούς που χρειάζεται ένα πρόβλημα το οποίο τείνει να εξελιχθεί σε μάστιγα; Πώς θα μπορέσει η πολιτεία να οργανώσει υποστηρικτικά δίκτυα και υπηρεσίες, να διευκολύνει οργανώσεις και εθελοντές που έχουν ήδη αναλάβει παρόμοιο έργο; Κάπως πρέπει...

Για να μην τρυπώσει η ιδέα της αυτοκαταστροφής και σε άλλες ψυχές, να υπάρχει μια απάντηση να δοθεί σε όποιον επιλέξει την έσχατη ακρότητα. Σε μια εποχή γενικευμένης απαισιοδοξίας και μαζικού πανικού, αδιασάλευτων βεβαιοτήτων ότι το τέλος πλησιάζει, ότι τα θύματα θα είναι πολλά και ο βίος αβίωτος για δεκαετίες, δεν υπάρχει τίποτα πιο απλό και πιο φοβερό από την πράξη την οποία αποφασίζει κάποιος αμετάκλητα για τον εαυτό του, και σε μια μόνο στιγμή**καταργεί όλες τις στιγμές, αψηφώντας τα όρια της σωτηρίας**.

Κι όμως**, ένα χέρι βοηθείας, μια ψύχραιμη φωνή, μια ανοιχτή «αγκαλιά** » μπορούν να ζωντανέψουν τα ένστικτα τα φθαρμένα από την αποδοχή του ραγδαίου λυκόφωτος ως λυτρωτική αυτοτιμωρία.

(Πηγή: "Καθημερινή" 22/7/2012)

ΣΧΟΛΙΟ ΑΛΛΗΣ ΟΨΕΩΣ*:* "Σαφέστατα η απάντηση στα ερωτήματα είναι ότι παλιά ο άνθρωπος προσέτρεχε στο Θεό - και στο πνευματικό - ενώ τώρα θέλουμε να φτιάξουμε ανθρώπινα υποστηρικτικά δίκτυα για να σώσουμε τους απελπισμένους.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ:

Μην απελπίζεσαι! Μην αυτοκτονείς!

Οι Αυτοκτονίες, η Οικονομική Κρίση και τα Πρότυπά μας

Γράμμα προς υποψήφιο αυτόχειρα.... (Από τον συμπατριώτη σου Γεράσιμο Γ. Γερολυμάτο)

Ο Χαλκίδος Χρυσόστομος για το σοβαρό φαινόμενο των αυτοκτονιών

Για την απόγνωση και την αυτοκτονία (Αγ. Νεκταρίου)

Η αυτοκτονία είναι πολύ βαρύτερη αμαρτία από την ανθρωποκτονία (Αγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Αυτοκτονία: οι Ιεροί Κανόνες και η Παράδοση της Εκκλησίας

(πρωτοπρεσβύτερος Λάμπρος Φωτόπουλος, εφημέριος Ι.Ν. Αγίου Κοσμά Αιτωλού Αμαρουσίου)